

Պարույր Սևակ

Ամբողջովին գրոտված եմ

Եվ ամբողջովին գրոտված եմ ես,
Այնպես եմ պատված սոսինձ բառերով,
Ինչպես հնձվորի ոտք ու ծնկերը
Փշոտ սերմերով այն լպիրշ բույսի,
Որ հենց այդպես էլ կոչվում է՝ կպչուկ:
Ոտիցըս գլուխ գրոտված եմ ես,
Ու եթե վրաս լուսանցք է մնում,
Դա էլ՝ ձե՛զ համար,
Որ գրի առնեք
Ձեր հազա՛ր ու մի դիտողությունը:
-Մի «կեցցես»-ի հետ՝ հազար «բա եղա՞վ»:

29.XII.1959թ.

Թիֆլիս